

Arrest

nr. 68 200 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 juni 2011 houdende de weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. ALTUNBAY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster trad in 1991 in het huwelijk met de heer C. E, van Turkse nationaliteit. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren.

1.2. Verzoekster en de heer C. scheidden uit de echt op 2 oktober 2003.

1.3. De heer C. trad in het huwelijk met mevr. C. S. en scheidden uit de echt op 16 januari 2004. Op basis van dit huwelijk kon de heer C. zich vestigen in België.

1.4. Verzoekster trad opnieuw in het huwelijk met de heer C. op 25 september 2009.

1.5. Op 13 november 2009 deed verzoekster een aanvraag gezinshereniging op basis van haar huwelijk met de heer C. bij de Belgische ambassade te Ankara, Turkije. Tevens werden visumaanvragen ingediend door verzoeksters kinderen.

1.6. Op 28 juni 2010 werd er een advies gevraagd aan het parket van de procureur des Konings te Antwerpen.

1.7. Op 28 juni 2010 werd er een beslissing genomen tot uitstel wegens lopend onderzoek door het parket. Op 24 mei 2011 gaf het parket van de procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies inzake de aflevering van het visum gezinshereniging wegens de vaststelling dat het afgesloten huwelijk er niet op gericht is om een duurzame levensgemeenschap te stichten.

1.8. Bij beslissing van 16 juni 2011 werd de afgifte van het visum aan verzoekster geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van art. 12bis wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Art.12bis § 2 Vreemdelingenwet bepaalt: (...). Dit betekent dat de bestreden beslissing werd genomen na maar liefst 17 maanden en 3 dagen volgende op de datum van de aanvraag van verzoekster of 15 maanden en een dag na de datum van registratie van de visumaanvraag door de DVZ. Dit betekent dat de termijn van 9 maanden ruimschoots overschreden is. De bestreden beslissing maakt geen gewag van eventuele gemotiveerde beslissingen ter kennis gebracht van verzoekster ter verlenging van de behandelingstermijn. Er blijkt ook geenszins een complexiteit in de aanvraag die een verlenging zou rechtvaardigen. Bijgevolg moet de toelating tot verblijf aan verzoekster verstrekt worden.”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota:

“In een eerste middel stelt verzoekster een schending voor van artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekster stelt dat de termijn van 9 maanden, zoals voorzien in artikel 12bis van de vreemdelingenwet, ruimschoots overschreden is gezien de beslissing 17 maanden en drie dagen genomen werd nadat ze haar aanvraag heeft ingediend. Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de beoordeling van de termijn waarbinnen een beslissing werd genomen in concreto dient te gebeuren aan de hand van de specifieke omstandigheden eigen aan elke onderscheiden zaak. Bij de beoordeling van de redelijke termijn dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid van het bestuur om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het moet mogelijk maken met kennis van zaken te beslissen. Zowel de concrete gegevens van de zaak als de houding van de partijen worden betrokken in deze beoordeling. Aangezien in casu verwerende partij een advies heeft gevraagd aan de procureur des Konings d.d. 28 juni 2010 in verband met een mogelijk schijnhuwelijk en aangezien het parket hiervoor een onderzoek heeft gevoerd kan redelijkerwijs worden aangenomen dat er meer tijd benodigd was vooraleer de bestreden beslissing kon worden genomen op een degelijke wijze. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat op 28 juni 2010 er een beslissing werd genomen dewelke de visumaanvraag in uitstel plaatste. Deze beslissing tot uitstel kwam er precies om te kunnen nagaan of er sprake was van een schijnhuwelijk. Daarnaast heeft verwerende partij de eer te wijzen op artikel 12 bis, §2, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet, die luiden als volgt: (...)

“Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, § 1 tot 3, met name een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in (. .) de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.” “De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend.”

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat de termijn van 9 maanden, zoals bepaald in artikel 12 bis, §2, derde lid van de vreemdelingenwet gekoppeld is aan de voorwaarde omschreven in artikel 12 bis §2, eerste lid van de vreemdelingenwet. Artikel 12 bis §2, tweede lid van de vreemdelingenwet stipuleert immers duidelijk:

"De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd. "

Artikel 12 bis, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet stelt dat de termijn van negen maanden, waarbinnen het bestuur een beslissing dient te nemen met betrekking tot de visumaanvraag slechts een aanvang neemt vanaf het ogenblik dat de visumaanvrager "alle bewijzen" overeenkomstig artikel 30 van de wet van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie heeft overgemaakt.

De in artikel 12 bis §2, derde lid van de vreemdelingenwet opgelegde termijn van 9 maanden is dus nog niet verstreken, vermits deze termijn in casu niet is beginnen lopen. Artikel 12 bis §2, derde lid is dus geenszins geschonden. Verzoekster heeft immers niet aangetoond dat zij alle bewijzen, omschreven in artikel 12 bis, §2, eerste lid heeft overgemaakt. Gelet op het feit dat er bijkomend onderzoek werd gedaan naar een mogelijk schijnhuwelijk en alzo naar de oprechtheid van het huwelijk, gelet op het negatieve advies van de procureur des Konings en gelet op artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat schijnhuwelijken strijdig zijn met de Belgische openbare orde, bevindt verzoekster zich aldus in de situatie dat zij, gelet op de afwezigheid van een door de Belgische overheid erkende en geldige huwelijksakte, vermits deze is aangetast door niet betwistte feitelijkheden strijdig met de openbare orde zoals bedoeld in artikel 146 van het Burgerlijk Wetboek. Alle nodige elementen werden derhalve nooit voorgelegd, waardoor de termijn van 9 maanden niet is beginnen lopen en geenszins overschreden werd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het verslag van de Procureur des Konings, dat overigens erg uitgebreid, gedetailleerd en uitvoerig gemotiveerd is, blijkt dat de vermoedens van een schijnhuwelijk dusdanig sterk zijn dat er naar alle rede werd besloten negatief te adviseren.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de in artikel 12 bis, § 2, derde lid; van de vreemdelingenwet voorziene vervaltermijn zou aanvangen zonder dat alle in het eerste lid van deze bepaling omschreven documenten werden bijgebracht."

2.3. Artikel 12bis, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, met name een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vierde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.”

In het arrest nr. 128/210 van 4 november 2010 zegt het Grondwettelijk Hof voor recht:

“Artikel 12bis, § 2, derde tot vijfde lid, van de Vreemdelingenwet houdt voor de betrokken vreemdeling een dubbele waarborg in: enerzijds, wordt de overheid verplicht om binnen een bepaalde termijn te beslissen over de aanvraag tot gezinshereniging, zodat de betrokkene niet te lang in het ongewisse blijft over het antwoord op zijn aanvraag; anderzijds, moet de toelating worden verleend indien geen enkele beslissing werd genomen binnen de opgelegde termijn, waardoor de betrokken vreemdeling wordt beschermd indien de overheid de opgelegde termijn niet respecteert of geen enkele beslissing neemt.”

De verwerende partij kan derhalve niet worden gevolgd in de stelling dat *“De in artikel 12 bis §2, derde lid van de vreemdelingenwet opgelegde termijn van 9 maanden is dus nog niet verstreken, vermits deze termijn in casu niet is begonnen lopen. Artikel 12 bis §2, derde lid is dus geenszins geschonden. Verzoekster heeft immers niet aangetoond dat zij alle bewijzen, omschreven in artikel 12 bis, §2, eerste lid heeft overgemaakt.”*

Het middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 juni 2011 houdende de weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC